

רשתות תקשורת מחשבים

תרגילים 1 + 2:

תכנות TCP/IP באמצעות Sockets

מחבר: יהב נוסבאום

המטרה

כתיבת אפליקציית רשת

Application

Transport

Internet

Link

Internet Sockets

- ממשק של שכבת התובלה, לשימוש האפליקציה.
- מאפשרים לשלוח ולקבל מידע.
- מידע נכתב בצד אחד ונקרא בצד השני - כמו צינור.
- גישה דרך API.
- קיימים מספר מימושים: Berkeley Sockets, Winsock.
- נקרא להם בקיצור Sockets.

כתובות ברשת IP

- לכל תחנה (host) ברשת יש כתובת.
  - נקראת IP Address.
  - כתובת IPv4 מורכבת מארבעה בתים.
  - למשל 132.67.252.100.
  - לרוב הכתובת נסותרת מהמשתמש האנושי שמעדיף שם קריא (hostname), כגון www.cs.tau.ac.il.
  - הקשר בין כתובת לתחנה הוא לא אחד לאחד.
- לכל שירות בתחנה יש כתובת.
  - נקראת port.
  - בין 0 ל- 65535 (כלומר 16 סיביות).
  - למשל 132.67.252.100:80.
  - לרוב משויכת לשירות, כגון HTTP.

Port (פתחה)

- מזהה שירות או תוכנה מסוימים בתחנה.
- Port בתוך IP Address, בדומה לדירה בתוך בניין.
- השרת מאזין על port מסוים, ומחכה לחיבור.
- לשירותים ידועים יש port תקני (well-known ports, registered ports).
- למשל 80 עבור HTTP, 25 עבור SMTP, 22 עבור SSH.
- הלקוח שולח בקשה מ-port מסוים.
- לשם תחזור התשובה.

Socket מחובר

צינור בין שתי כתובות.

132.67.104.229:48228

132.67.252.100:80

שני סוגי Sockets

SOCK_DGRAM

- ללא חיבור
(connectionless).
- ללא הבטחת אמינות.
- ללא הבטחת סדר.
- ללא מצב (stateless).
- UDP.

SOCK_STREAM

- בחיבור
(connection oriented).
- העברה אמינה.
- העברה לפי הסדר.
- מצריך הקמת קשר.
- TCP.

מה אנחנו צריכים מה-API?

- יצירת socket.
- האזנה לרשת בהמתנה לחיבור.
- יצירת חיבור.
- שליחת מידע.
- קבלת מידע.
- סגירת ה-socket.

קבצי header

- `#include <sys/types.h>` – **טיפוסי נתונים**.
- **אינו נחוץ לנו**.
- `#include <sys/socket.h>` – **עבודה עם sockets**.
- `#include <netinet/in.h>` – **כתובות אינטרנט**.
- `#include <arpa/inet.h>` – **פעולות אינטרנט**.
- **מספק את הקודם**.

יצירת socket – socket()

```
int socket(int domain, int type, int protocol);
```

● פרמטרים:

● domain – PF_INET עבור IPv4 sockets.

● type – לצרכים שלנו SOCK_STREAM או SOCK_DGRAM.

● protocol – עבור שני הסוגים הללו תמיד 0.

● ערך חזרה:

● File descriptor של ה-socket שנוצר.

● או -1 אם אירעה שגיאה.

● ה-socket מזהה על ידי file descriptor. ניתן להשתמש בו בכל פונקציה של fd.

● סוגרים את ה-socket בעזרת close().

כתובת

- ה-API משתמש בטיפוס הכללי struct sockaddr.
- לכתובת IP משתמשים בטיפוס:

```
struct sockaddr in {
    sa_family_t    sin_family; /* = AF_INET */
    uint16_t       sin_port;
    struct in_addr sin_addr;
};
struct in_addr {
    uint32_t       s_addr;
}
```

- הרכיבים השונים של הכתובת מכילים מספרים המורכבים מכמה בתים.

סידור בתים

- בית מורכב מ-8 סיביות.
- מה קורה כשאנחנו רוצים לייצג מספר גדול יותר? משתמשים בכמה בתים.
- למשל $6544 = 0x1990$ וקיבלנו שני בתים $0x19$ ו- $0x90$.
- איך מסדרים אותם בזיכרון?
- Big-endian (מהצד הגדול)
- קודם את הבית ה"גדול". למשל (שמאל לימין) $0x19$ $0x90 = 6544$.
- Little-endian (מהצד הקטן)
- קודם את הבית "הקטן". למשל (שמאל לימין) $0x90$ $0x19 = 6544$.

באיזה סדר משתמשים?

- שניהם!
- כל תחנה ברשת משתמשת ב-host order משלה.
- מעבדי x86 משתמשים ב-little-endian.
- כדי לקבוע אחידות יש להשתמש ב-network order שהוא big-endian.
- הכתובת ב-struct sockaddr_in היא big-endian.
- כדי להמיר בין משתמשים בפונקציות htonl(), htons(), ntohl(), ntohs()

שיוך כתובת מקומית – bind()

```
int bind(int sockfd, const struct sockaddr *addr,  
         socklen_t addrlen);
```

● פרמטרים:

- sockfd – ה-socket שעליו מתבצעת הפעולה.
- addr, addrlen – הכתובת עליה מאזינים, וממנה שולחים.
- INADDR_ANY (= 0.0.0.0) – כל כתובת.

● ערך חזרה:

- 0 עבור הצלחה, -1 עבור כישלון.
- רצוי עבור השרת, אפשרי עבור לקוח.
- ללא bind(), מוקצה port מקרי על INADDR_ANY.

התחברות – connect()

```
int connect(int sockfd, const struct sockaddr  
*serv_addr, socklen_t addrlen);
```

- פרמטרים:

- sockfd – ה-socket שעליו מתבצעת הפעולה.

- sockaddr, addrlen – הכתובת אליה מתחברים, ואליה שולחים.

- ערך חזרה:

- 0 עבור הצלחה, -1 עבור כישלון.

- הכרחי עבור תקשורת בחיבור, רשות עבור תקשורת ללא חיבור.

- לשם יצירת חיבור השרת חייב לצפות לו (על כך מייד).

תהליך יצירת חיבור

Active	Passive
socket()	socket()
...	bind()
...	listen()
connect()	accept()
Connected	
close()	close()
...	...
...	accept()

- שני צדדים:
- אקטיבי – יוזם החיבור, בדרך כלל הלקוח.
- פסיבי – מקבל החיבור, בדרך כלל השרת.
- פרט ליצירת החיבור, שני הצדדים שווים.
- שניהם יכולים לשלוח ולקבל מידע.
- שניהם יכולים לנתק את החיבור.

המתנה לחיבור – listen()

```
int listen(int sockfd, int backlog);
```

- פרמטרים:

- sockfd – ה-socket שעליו מתבצעת הפעולה.

- backlog – אורך התור להמתנה לחיבור.

- ערך חזרה:

- 0 עבור הצלחה, -1 עבור כישלון.

- הכרחי עבור יצירת חיבור.

- כדאי לקרוא קודם ל-`bind()`.

קבלת חיבור – accept()

```
int accept(int sockfd, struct sockaddr *addr,  
           socklen_t *addrlen);
```

● פרמטרים:

● sockfd – ה-socket שעליו מתבצעת הפעולה.

● addr, addrlen – הכתובת ממנה מגיע החיבור

● ערך חזרה:

● File descriptor של ה-socket שנוצר.

● או -1 אם אירעה שגיאה.

● יש לקרוא קודם ל- bind() ול- listen().

● נוצר socket חדש עבור החיבור החדש.

● ה-socket המקורי ממשיך להאזין.

דוגמה לקוד שרת

```
sock = socket(PF_INET, SOCK_STREAM, 0);

myaddr.sin_family = AF_INET;
myaddr.sin_port = htons( 80 );
myaddr.sin_addr = htonl( INADDR_ANY );

bind(sock, &myaddr, sizeof(myaddr));

listen(sock, 5);

sin_size = sizeof(struct sockaddr_in);
new_sock = accept(sock, (struct
sockaddr*) &their_addr, &sin_size);
```

• בקוד אמיתי חשוב לבדוק שגיאות.

דוגמה לקוד לקוח

```
sock = socket(PF_INET, SOCK_STREAM, 0);  
  
dest_addr.sin_family = AF_INET;  
dest_addr.sin_port = htons( 80 );  
dest_addr.sin_addr = htonl( 0x8443FC64 );  
  
connect(sock, (struct sockaddr*)  
        &dest_addr, sizeof(struct sockaddr));
```

- בקוד אמיתי חשוב לבדוק שגיאות.
- השימוש בקבוע לכתובת יעד הוא רק לצורך הדוגמה.

העברת מידע

עכשיו יש לנו חיבור.
אפשר לכתוב אליו ולקרוא ממנו כמו קובץ,
אבל עדיף להשתמש בפונקציות יעודיות.

שליחה – send(), sendto()

```
ssize_t send(int s, const void *buf, size_t len,  
int flags);
```

```
ssize_t sendto(int s, const void *buf, size_t  
len, int flags, const struct sockaddr *to,  
socklen_t tolen);
```

● פרמטרים:

- s – ה-socket עליו שולחים.
- buf, len – המידע הנשלח.
- flags – אפשרויות שליחה, 0 לשליחה רגילה.
- to, tolen – כתובת היעד.

● ערך חזרה:

- מספר הבתים שנשלחו.
- או -1 אם אירעה שגיאה.
- send() מיועדת ל-socket מחובר, sendto() ל-socket לא מחובר.

שליחה חלקית

- הפונקציות `send()` ו-`sendto()` עלולות לשלוח רק חלק מ-`buf`.
- דוגמה לקוד אפליקציה שלוקח את זה בחשבון:

```
to_send = sizeof(buf);
while (to_send) {
    sent = send(s, buf, to_send, 0);
    buf += sent;
    to_send -= sent;
}
```

- בקוד אמיתי חשוב לבדוק שגיאות.

קבלה – recv(), recvfrom()

```
ssize_t recv(int s, void *buf, size_t len, int flags);
```

```
ssize_t recvfrom(int s, void *buf, size_t len, int flags, struct sockaddr *from, socklen_t *fromlen);
```

● פרמטרים:

- s – ה-socket ממנו מקבלים.
- buf, len – מקום למידע המתקבל.
- flags – אפשרויות קבלה, 0 לקבלה רגילה.
- to, tolen – כתובת המקור.

● ערך חזרה:

- מספר הבתים שהתקבלו.
- 0 אם הצד השני ניתק את החיבור.
- או -1 אם אירעה שגיאה.
- recv() מיועדת ל-socket מחובר, recvfrom() ל-socket לא מחובר.

קבלה חלקית או מורכבת

- הפונקציות `recv()` ו-`recvform()` קוראת את המידע הזמין ולכל היותר `len` בתים.
- המידע שנקרא יכול להיות רק חלק מהמידע שנשלח, או מורכב ממספר שליחות נפרדות.

סגירת ה-socket

- את ה-socket סוגרים בעזרת הפונקציה `int close(int fd);` כמו כל `fd` אחר.
- הפונקציה מנתקת את החיבור (אם קיים), וסוגרת את ה-`fd`.
- אחריה ה-socket למעשה לא קיים, ואי-אפשר להשתמש בו.
- סגירת socket שנוצר ע"י `accept()` אינה סוגרת את ה-socket המאזין.
- לניתוק בלבד, ללא סגירה, קיימת הפונקציה `int shutdown(int s, int how);`
- `how` – איזה כיוון לסגור, `SHUT_RD`, `SHUT_WR`, `SHUT_RDWR`.
- השליחה או הקבלה ב-socket נחסמת, אבל ה-`fd` נשאר.
- אין צורך ב-`shutdown()` לפני `close()`.

שרת ולקוח TCP פשוטים

Client	TCP	Server
		socket()
		bind()
socket()		listen()
connect()	← יצירת חיבור →	accept()
send()	→ העברת מידע	recv()
recv()	← העברת מידע	send()
close()	← ניתוק →	close()

שרת ולקוח UDP פשוטים

Client	UDP	Server
		socket()
socket()		bind()
sendto()	→ העברת מידע	recvfrom()
recvfrom()	← העברת מידע	sendto()
close()		close()

פונקציות חוסמות

רוב הפונקציות יחזרו רק לאחר שסיימו את פעולתן.

מתי הן מסיימות?

- `connect()` – כשנוצר חיבור.
- `accept()` – כשקיים חיבור.
- `send()`, `sendto()` – כשהמידע נכתב ל-socket.
- `recv()`, `recvfrom()` – כנקרא מידע מה-socket או כאשר הוא נסגר בצד השני.

זה טוב או רע?

- לאפליקציה פשוטה זה טוב.
  - שומר על האופי הסדרתי.
- לאפליקציה מורכבת זה רע.
  - מונע ריבוי לקוחות.
  - מעקב פעולות אחרות.
- בעייתי במיוחד בכיוון הקריאה וההמתנה לחיבור.
  - `accept()`, `recv()`, `recvfrom()`
  - מכיוון שבמקרים האלה התגובה לא מיידית.

מה עושים?

- משלימים עם המצב.
- עבודה במספר תהליכונים (threads).
- קוראים לפעולה רק אם היא לא תחסום –
  - `select()`, `pselect()`, `poll()`, `ppoll()`
  - לא מרשים לפעולה לחסום –
    - `O_NONBLOCK`, `MSG_DONTWAIT`
- שילוב פתרונות.

ריבוב סינכרוני

- יש לנו מספר fd-ים.
- אנחנו רוצים לבצע עליהם פעולות במקביל.
- האפליקציה שלנו היא סדרתית.
- לכן, צריך לבצע פעולה רק אם היא לא תחסום.
- פונקציה כמו `select()` מתאימה בדיוק לתרחיש הזה.
- הפונקציה חוזרת כאשר לפחות אחד מה-fd-ים מוכן לפעולה, ומסמנת לנו מי מוכן.

ריבוב סינכרוני – select()

```
int select(int nfd, fd set *readfds, fd set
           *writefds, fd_set *exceptfds, struct timeval
           *timeout);
```

● פרמטרים:

- `nfd` – מספר ה-`fd`-ים למעקב, ה-`fd` הגבוה ביותר + 1.
- `readfds`, `writefds`, `exceptfds` – קבוצות `fd`-ים למעקב כתיבה, קריאה, חריג.
- `timeout` – הגבלת זמן.

● ערך חזרה:

- מספר ה-`fd`-ים המוכנים.
- או -1 אם אירעה שגיאה.

מבנה fd_set

- זהו למעשה bitmap של fd-ים.
- נגשים אליו באמצעות הפונקציות הבאות:
  - `void FD_ZERO(fd_set *set);` – מאפס את המבנה.
  - `void FD_SET(int fd, fd_set *set);` – מוסיף fd.
  - `int FD_ISSET(int fd, fd_set *set);` – בודק אם fd נמצא.
- הפונקציה `select()` מקבלת את המבנים, עוקבת אחרי ה-fd-ים המסומנים ומחזירה בהם את ה-fd-ים המוכנים.
- במקום קבוצה ריקה אפשר להשתמש ב-NULL.
- במקרה של שגיאה ב-`select()`, הערך של המבנים לא מוגדר.

הגבלת זמן

- הפרמטר timeout הוא מהמבנה הבא:

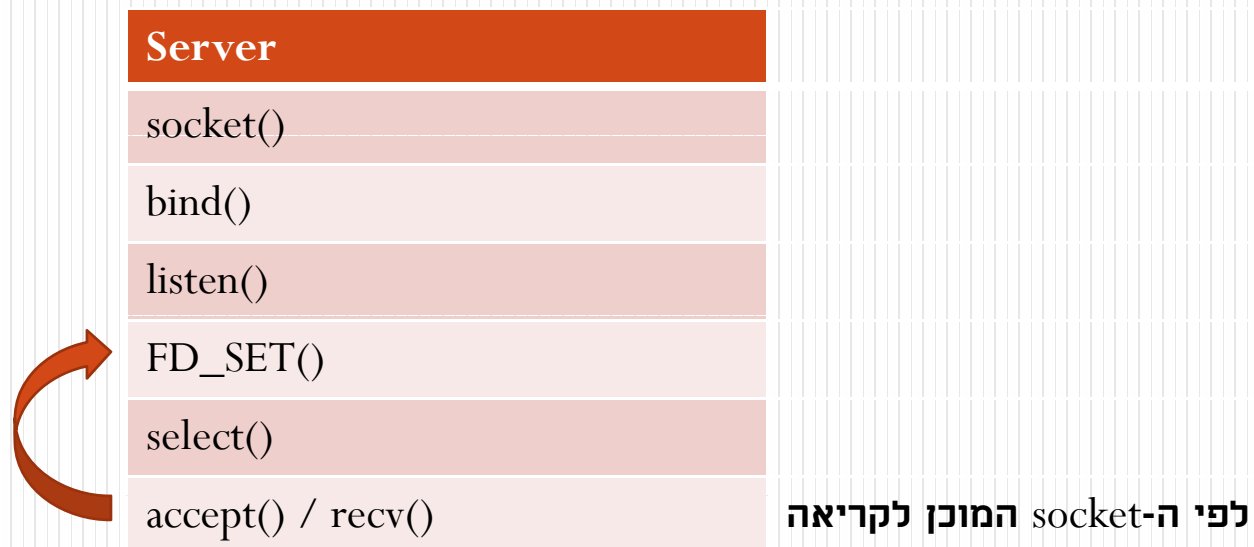
```
struct timeval {  
    long        tv_sec;  
    long        tv_usec;  
}
```

- מאפשר דיוק של מיקרו-שניות.
- $\{0,0\}$ – חוזר מייד.
- NULL – ללא הגבלה.
- כשהפונקציה חוזרת, היא מפחיתה את הזמן שעבר. או שלא.
- ב-Linux כן.

מוכן לקריאה

- כש- `select()` חוזרת בהצלחה, `readfds` מכיל את ה-`fd`-ים שמוכנים לקריאה.
- קריאות לפונקציות כגון `recv()` ו-`accept()` על `socket` מ-`readfds` לא אמורות לחסום.

שרת TCP מורכב (קצת יותר)

במקרה של שגיאה

- כל הפונקציות הנ"ל שמחזירות -1 במקרה של שגיאה, מכוונות את errno בהתאם.

תרגום שם לכתובת אינטרנט

- פונקציה ישנה – `gethostbyname()`.
  - ממשק פשוט.
  - קיימת גם במערכות ישנות.
  - תומכת רק ב-IPv4.
- פונקציה חדשה – `getaddrinfo()`.
  - בעלת פרמטרים רבים.
  - מחזירה את הכתובת במבנה `struct sockaddr`.
  - תואמת תקנים חדשים.
- פונקציות עזר יחודית `freeaddrinfo()`.
- שתיהן חוסמות.
- לשתיהן ערכי שגיאות יחודיים (במקום `errno`).

פונקציות נוספות לכתובות אינטרנט

- `inet_ntoa()` – המרת כתובת IPv4 ממספר למחרוזת.
- `inet_aton()` – המרת כתובת IPv4 ממחרוזת למספר.
- **קיימות פונקציות נוספות עם תפקיד דומה.**
  - `inet_ntop()` ו-`inet_pton()` לא מוגבלות ל-IPv4.
  - פונקציות אחרות בדרך כלל ישנות יותר.
- `getpeername()` – כתובת הצד המרוחק של ה-socket.
- שימושי אחרי `accept()`.

כלים שימושיים

- Loopback device – ממשק מדומה לתקשורת פנימית.

- בכתובת 127.0.0.1 או בשם localhost.

- Netcat – "אולר שוויצרי" ל-TCP/IP.

- כלי פשוט לקריאה וכתובה מ- ואל הרשת.

- כלקוח `nc hostname port`

- כשרת `nc -l -p port`

- Netstat – מציד את חיבורי הרשת (ועוד).

- כדי להציג באופן מספרי את כל חיבורי האינטרנט:

- `netstat --protocol=inet -an`